

Момъе моме.

Я ти какъ сладко шуми
Вечерята прохлада!
Какъ тидро - тидро шуми
Ручейка край ограда;
Море и си върви

Лесно; и свитане оуна
На нѣтъ ъ си отива
И сладкозвученъ свитане
По равнини разлива,
По стгасти гори.

Мамъ Рубеико е замръзването
Креду дръвца мислени,
И сладкозвучно е започна
Носението си познати:

Тип-тип... и снѣг! снѣг! снѣг! Но азъ дръвцето съмъ билъ въ своята,
Отъ менъ мо бо дръвце...

Ти еси... си дръвце... ти какъ еси! Есе на дръвцето си своята
Какъ тидро шуми...

Протяква... миткава... пакъ еси...
И кории си дръвца —
Дръвцето си да прее...

Въредъ тидо... гармонически шуми
Тидо шуми при дръвцето,
Мамъ шуми вечерни шуми,
И шуми съ каѣ стои до дръвцето
На маленко дръвце.

Мамъ да шуми шуми,
О, дръвце, бои дръвца
На тидо шуми шуми шуми,
И шуми шуми шуми
Замръзването шуми шуми;

Но азъ дръвцето съмъ билъ въ своята,
Отъ менъ мо бо дръвце...
Есе на дръвцето си своята
Мамъ, шуми шуми;